

LEPOZNANSKI LIST.

Rodoljubi.

Igra v treh djanjih iz českega.

(Dalje.)

Deveti nastop.

Berluzga pripelje Mozesa. Kmetje in kmetice. Prejšnji.

Moz. Ali, gospod Berluzga, jaz storim vse rad, le tako z mano ne ravnajte. Kaj pa spet bode?

Berl. Prec slišite. — Bog vas sprimi vse skup mili sosedje! Jaz sem vas dal poklicati; zakaj? To vam prec naznam. Naša občina je pri vsaki priliki pokazala, da za našega miliga cesarja Franc Jožefa rada vse stori. Zdaj je spet priložnost, da moramo pokazati, kak zelo ga ljubimo; zato naj vsak, kar premore počeli, in potem to pošljemo k naši vojski.

Mikl. Prav, svak, to storimo. Naš gospod fajmošter nam je z dobrim zgledom predšel; ker ravno, kadar sem grem, je odpošiljal šest veder vina naši hrabri armadi.

Berl. In jaz k temu pridam dve vedri vina, in deset korcov (mernikov) reži.

Mikl. Jaz dam štiri korce graha in dva korca kaše in nekaj pšenice.

Lenč. No, kar zamorem, to tudi rada dam. Jeden kmet. Jaz dva korca reži.

Drugi. Jaz tudi.

Ostali. (vpijejo) Jaz tudi, jaz tudi.

Berl. No, to me veseli, da smo tako jedini.

Moz. (slišati o dajanju, jo hoče ven zmuzniti).

Berl. (zapazi to) Hej, hej! Mozes! (ga za roko zgrabi:) kaj ste mi obljubili?

Moz. Ničesar nimam, in ne morem nič dati.

Berl. Srám vas bodi; vedno ste se sami hvalili, da ste naj bogatsi v vasi.

Moz. Naj bogatsi! Ko bi naj bogatsi bil, to bi se moglo reči, da sem nej bogatsi, ali kadar to ni, tedaj naj bogatsi nisim.

Berl. Vi imate mnogo žganja.

Moz. Nimam, nimam!

Berl. Mene ne goljufate, jaz to dobro vem. Premislite, kako zaslugo bote imeli.

Moz. Jaz nočem imeti nobene zasluge; pustite me domu.

Berl. Silit vas ne bom, ali žal mi je, da ste se na Slovenskem rodili.

Moz. Jaz za to ne morem, da se je to tukaj zgodilo. To — da veste — li kaj, jaz dam

pošljite k meni; pri moji veri! dam, dami, boste vidili.

Berl. Bomo poiskali!

Deseti nastop.

Tone. Prejšnji.

Ton. Prijateli, slišite, skozi vas gre vojskini gospod (častnik), ti prinese gotovo vesele novice.

Vsi. (hite k oknu) Da bi Bog to dal! on se je vstavil pred našo kerčmo, ostanite tu, jaz ga pojdem pozdravit. (odide)

Ton. Moje serce tolče radosti (veselja). Tedej pojdem veliko veseleji od vas, ko zvem, da je zmaga na naši strani.

Enajsti nastop.

Domoslav. Berluzga. Prejšnji.

Berl. Grozno me veseli, da imam to čast — Dom. Le hitro, gospod gostinčar, masele vina, jaz moram koj spet dalje.

Berl. Skoči, Terezka.

Ter. (odide).

Berl. Kaj pa imate, blagorodni gospod, da se tak mudiš?

Dom. Kaj zelo zelo imenitniga; nesem oznailo (navestje) o popolni zmagi naše vojske.

Vsi. O popolnej zmagi?

Berl. Bodi Bog zahvaljen! — Žena, sosedje, radujmo se, kličimo, naj blagoslovi Bog našega cesarja!

Vsi. Bog ga blagoslovi!

Moz. Kdo ve je li to res!

Ter. (prinese vina in nalije.)

Berl. Blagorodni gospod, vi vidite naše veselje. Le nemalo popisati nam to blagovolite.

Dom. Jaz sam sem bil priča junaških del naših vojakov. Vsak zmed njih zasluži ime junaka. Pred malo dnevi se je neprijatelj kardeloma zbral, si poiskal terdniga mesta med dvema vodama, in si je okopov in zasipov tam naredil. Naša vojska ga je naglo sledila, želje goreč, da bi se z njim berž skusiti mogla.

Enega jutra vgladavši narviši vodja priložen čas, je dal povelje k bitvi. Tu so hiteli z jedno gorečnostjo z vsih strani naše množice nad neprijatelja, in naše geslo je bilo: Živio naš cesar Fraz Jožef! živila vstava!

Vsi. (z velikim veseljem) Živio!

Dom. Strašna reč in grozna morija se je počela z obeh strani, krogle iz malega orožja so padale ko gost dež! topovi so gromeli, ko

bi svet na kup letel, dim se je vzdviagal k oblakam, in solnce zatemnoval, vasi in mestica so gorele z jednim plamenom, družiga ni bilo nič viditi, kot žalostne podertine; mč ni bilo slišati, ko razgetanje konj, rožlanje mečev, pok topov, stok ranjenih in umirajočih. — Tako je to terpelo celi dan; naša vojska je stala nepremakljivo, dokler da noč bitvo preterga. Zatim so se zbrali drugi vodci s svojimi vojskami, in drugi dan se je zopet kervavo gledališče obnovilo. Naš cesar in njegovi zvezniki so bili vedno na bojišču pričujoči. Z novo hrabrostjo ste se spet obe vojski zgrabile; modrost naših vodjev in hrabrost naših vojakov je vdarila neprijatelja na glavo, tako da so mu tri sto in sedemdeset topov in kakih tisuč vozov pobrali, sedem in dvajset generalov in štirideset tisuč ljudi zajeli, in ga zdaj razplašene in zmotenega neprenehoma dalje od naših granic ženó.

Berl. Hvala Bogu!

Vsi. Bodi — Bog zahvaljen za to!

Berl. Blagorodni gospod, ko bili vedil, kako imam svoje veselje na znanje dati, meni se zalivajo oči —

Dom. Mene to močno veseli, da tu tako dobre rodoljube najdem. Kdor se nad to novice ne veseli, ktera je svoboda in sužnost srečo in nesrečo Evrope razsodila; ta ni vreden, da ima slovensko zemljo za svojo domovino, in zasluži, da bi se izločil z družbe poštenih. (Plača vino in hoče oditi).

(Dalje sledi.)

Slovstvo in umetnost.

Kralodvorski rokopis je v serbsko prestavil Slavko Zlatojevič. Posvečen je Petru Pehoviču Njegušu II. vladiku črnogorskemu. Cena mu je 40 kr. v srebru.

* Histora literatury polskie od Mihaela Wiszniewskega v osmih zvezkih. Cena vsih zvezkov je 100 poljskih goldinarjev, to je 25 gl. v srebru.

Zmes.

Žalostna prigodba se je te dni v Krakovem prigodila. Umerla je ondi devica v naj lepšem cvetju mladosti, in sicer dva dni pred svatbo. Svatje, povabljeni na ženitovanje, pridejo in jo spremijo h grobu.

Odgovorni vrednik: Dragotin Melcer. — Založnik in tiskar Jozef Blaznik.

Vradni list št. 30.

Št. 4012. Oznaniilo. (103.) c 3

13. maja t. l. so v Selu pri Mostah neznanega moškega iz vode zlekli.

Meril je 5 čevljev in 2 palca, bil je kakih 50 let star, oblečen je bil v črna stergan frak z oskimi škriči, ki je imel černe rudninske gumbe (knofe) potem v debelo srajco, v dolge črno-barvane platnene hlače, obut pa je bil v sterganih kmetiških škornjih.

Kar se zavolj tega sploh naznani, da se bo zvedilo, kdo da je nesrečnik.

C. k. okrajno poglavarstvo Ljubljana 16. maja 1851.

Glančnig s. r.

Št. 3678. Proglas. (100.) c 3

Ker se ne vé, kje se Andrej Plešič in njegovi pravni dedniki derže, se jim po pričujočim proglasu naznani, da je zoper nje Gregor Plešič iz Sore tožbo na pridobitev in spoznanje lastnine, v gruntnih bukvalh nek-dajne gosposke pod št. 4/a zapisaniga zemljiša vložil.

Podpisano c. k. okrajno sodništvo je za kuratorja zatoženih Matevža Zvolšaka iz Drage postavilo in za obravnavo te reči 1. dan septembra 1851, zjutraj ob devetih odločilo.

Zatoženi zamorejo toraj k tej obravnavi sami priti, ali posebniga pooblastenca poslati, ali postavljenimu kuratorju pripomočke na roko dati, ker se bo sicer ta pravna reč po postavi s kuratorjem obravnavala.

Od c. k. okrajniga sodništva ljubljanske okolice 22. aprila 1851.

Heinricher, s. r.

Št. 1690. Oznaniilo. (102.) c 3

C. k. predsedništvo deželnega sodništva v Novim mestu naznani, da bode srečkanje protnikov za drugo toletno sejo porotne sodnije, ki se 30. junija prične, 6. junija dopoldne ob devetih v sejni dvorani c. k. deželnega sodništva.

Novomesto 19. maja 1851.

Scheuchenstuel s. r.

Št. 1219. Oznaniilo. (101.) c 3

Vpeljava vsakdanjih poštnih potov z vozam med Kaplo in Velkovcam, potem Doberno vesjo in Blibergam.

Poštno vodstvo za prav spozna, zdajno trikratno poštno zvezo na teden po vozu med Kaplo in Celjovcem dvigniti in namest tega vsakdanjiga poštniga pota z vozam med Kaplo in Velkovcam v natanjšni zvezi z Male-poštami med Celjovcem in Mariboram vstanoviti. Po teh voznjah poštnih potov se bo tudi poštna ekspedicia v Doberni vesi vsak dan z Velkovcam in Kaplo zvezala in zavolj tega bodo do zdaj obstoječi poštni poti med Doberno vesjo in Blibergcem nehali hoditi.

Potem se bo dvignila dozrajna po potih z vozam in peš napravljena poštna zveza med Blibergam in Velkovcam in namest nje zveza med Blibergam in Eberndorfam po vsakdanjih voznjah z poštnimi poti v zvezi z pošto med Kaplo in Velkovcem vstanovila.

Te nove poštna naredbe, ki bi znale po-

trebam popisovavcov in javnim vradnijam zadostiti, bodo stopile 20. maja t. l. po sledečem redu v djanje:

Odhod iz				Čas hoje
Kaple v vsak dan	Velko- vsak dan	vsak dan		
Velko- ob 5.	vca ob 1.	vsak dan		3 1/2 ure
vec zjutraj	v Kaplo	popoldne		
Doberlne vsak dan	Bliberga vsak dan			2 uri
vasi v ob 2-3	v Doberlno ob 6.			
Bliberg popoldne	vas zvečer			

Kar se s tem sploh naznani. Od c. k. poštniga vodstva

Celjovec 14. maja 1851.

Lazarini, s. r

Popravek.

V 28. in 29. listu vradniga lista so se v oznanilu celjovske poštna vradnije pod št. 1219 nemška imena „Eberndorf“ in „Bleiberg“ prideržala, *) katerima se po slovensko „Doberlne vas“ in „Bliberg“ pravi, tudi se je enkrat po tiskarnim pogrešku „Bleiberg“ namesti „Bleiburg“ natisnilo, kar se s tem popravi.

*) Prosimo, da nam bi se vselej slovenske imena pristavile, ker vsih po nemško in slovensko ne vemo, kar bi bilo tudi preveč tujati; pripomočka pa nobeniga nimamo.